

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

13 януари 2015 година *

„Обжалване — Регламент (ЕО) № 149/2008 — Регламент, определящ максимално допустими граници на остатъчни вещества от пестициди — Искане за вътрешно преразглеждане на този регламент, отправено на основание на Регламент (ЕО) № 1367/2006 — Решение на Комисията, с което исканията са обявени за недопустими — Мярка с индивидуален характер — Орхуска конвенция — Валидност на Регламент (ЕО) № 1367/2006 от гледна точка на тази конвенция“

По съединени дела C-404/12 P и C-405/12 P

с предмет жалби, подадени на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз съответно на 24 и 27 август 2012 г.,

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват М. Moore и К. Michael, в качеството на представители,

Европейска комисия, за която се явяват J.-P. Kerner, P. Oliver и S. Voelaert, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

жалбоподатели,

подпомагани от:

Чешка република, за която се явява D. Hadroušek, в качеството на представител,

встъпила страна,

като другите страни в производството са:

Stichting Natuur en Milieu, установено в Утрехт (Нидерландия),

Pesticide Action Network Europe, установено в Лондон (Обединеното кралство),

представявани от A. van den Biesen, advocaat,

жалбоподатели в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: V. Skouris, председател, К. Lenaerts, заместник-председател, А. Tizzano, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, А. Ó Caoimh и J.-C. Bonichot (докладчик), председатели на състави, Е. Levits, С. Toader, М. Berger, А. Prechal, Е. Jarašiūnas и С. G. Fernlund, съдии,

* Език на производството: нидерландски.

генерален адвокат: N. Jääskinen,

секретар: M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 10 декември 2013 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 8 май 2014 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбите си Съветът на Европейския съюз и Европейската комисия искат отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз по дело Stichting Natuur en Milieu и Pesticide Action Network Europe/Комисия (T-338/08, EU:T:2012:300, наричано по-нататък „обжалваното решение“), с което този съд отменя две решения на Комисията от 1 юли 2008 г. (наричани по-нататък „спорните решения“), с които се отхвърлят като недопустими исканията на Stichting Natuur en Milieu и Pesticide Action Network Europe за това Комисията да преразгледа своя Регламент (ЕО) № 149/2008 от 29 януари 2008 година за изменение на Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета чрез въвеждане на приложения II, III и IV, определящи максимално допустимите граници на остатъчни вещества за продукти, обхванати от приложение I към него (ОВ L 58, стр. 1).

Правна уредба

Орхуската конвенция

- 2 Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, подписана в Орхус на 25 юни 1998 г. и одобрена от името на Европейската общност с Решение 2005/370/ЕО на Съвета от 17 февруари 2005 г. (ОВ L 124, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 201, наричана по-нататък „Орхуската конвенция“), гласи в член 1, озаглавен „Цел“, следното:

„За да допринесе за защита на правото на всеки човек от настоящите и бъдещите поколения да живее в околна среда, благоприятна за неговото здраве и благосъстояние, всяка страна гарантира правата на достъп до информация, участие на обществеността при вземането на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда в съответствие с разпоредбите на тази конвенция“.

- 3 Член 2, параграф 2, втора алинея от посочената конвенция предвижда:

„Това определение [на термина „публичен орган“] не включва органите или институциите, действащи в съдебно или законодателно качество“.

4 Член 9 от същата конвенция гласи:

„1. Всяка страна в рамките на своето национално законодателство гарантира, че всяко лице, което счита, че неговото искане за информация по член 4 не е разгледано, че е отклонено неправомерно, частично или изцяло, че е удовлетворен[о] неадекватно или че разпоредбите на този член са нарушени [...] по друг начин, има право да обжалва пред съда или пред друг независим и безпристрастен орган, установен със закон.

В случаите, когато се предвижда такава процедура на преразглеждане от съда, страната осигурява на лицето достъп до бърза безплатна или евтина законово установена процедура за повторно разглеждане от [публичния] орган или за преразглеждане от независим и безпристрастен орган, различен от съда.

Окончателните решения по този параграф са задължителни за [публичния] орган, който разполага с информацията. Причините се излагат в писмена форма, поне в случаите, когато е отказан достъп до информацията по този параграф.

2. В рамките на своето национално законодателство всяка страна осигурява на членовете на заинтересованата общественост

а) които имат достатъчен интерес,

или

б) чието право е нарушено, ако административно-процесуалното право на страната го изисква като предпоставка,

достъп до процедура за обжалване пред съда и/или друг законово установен независим и безпристрастен орган, за да оспорва[т] по същество и от процедурна гледна точка законността на всяко решение, действие или пропуск в съответствие с разпоредбите на член 6 и в случаите, когато е предвидено от националното законодателство и без да се засяга прилагането на разпоредбите на параграф 3 по-долу, [с] други разпоредби на тази конвенция.

Какво представлява достатъчен интерес и нарушение на дадено право се определя в съответствие с изискванията на националното право, и съобразно целта за предоставяне на заинтересованата общественост на широк достъп до правосъдие в рамките на тази конвенция. За тази цел заинтересоваността на всяка неправителствена организация, отговаряща на условията, посочени в член 2, параграф 5, се счита за достатъчна за целите на точка (а) по-горе. За тези организации също се счита, че имат права, които могат да бъдат нарушени, [по смисъла] на точка (b) по-горе.

Разпоредбите на този параграф не изключват възможността за предварителна процедура на обжалване пред административен орган и не засягат изискването за изчерпване на процедурите за обжалване по административен ред преди отнасянето към съда, когато съществува такова изискване в националното право.

3. В допълнение и без ущърб на процедурите за преразглеждане, споменати в параграфи 1 и 2 по-горе, всяка страна осигурява на представителите на обществеността, които отговарят на критериите, ако има такива, посочени в националното право, достъп до административни или съдебни процедури за оспорване на действия или пропуски на частни лица и [публични] органи, които нарушават разпоредбите на националното законодателство, касаещо околната среда.

4. В допълнение и без ущърб на предвиденото в параграф 1 по-горе, процедурите, споменати в параграфи 1, 2 и 3, предоставят адекватни и ефективни средства за правна защита, включително при необходимост правна защита под формата на съдебно запрещение, и са справедливи, безпристрастни и своевременни, без да бъдат недостъпно скъпи. Решенията по този член се дават или протоколират в писмена форма. Решенията на съда, а когато е възможно и на другите органи, са обществено достъпни.

5. За повишаване на ефективността на разпоредбите на този член всяка страна гарантира предоставянето на информация на обществеността относно достъпа до административни и съдебни процедури за обжалване и обмисля създаването на подходящи помощни механизми за премахване или намаляване на финансовите и другите пречки пред достъпа до правосъдие“.

Регламент (ЕО) № 1367/2006

- 5 Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126) гласи в съображение 18 следното:

„Член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция предвижда достъп до съдебни или други процедури за оспорване на действия и бездействия от частни лица и публични органи, които нарушават разпоредбите на закон относно околната среда. Разпоредбите относно достъпа до правосъдие трябва да бъдат в съответствие с Договора [за ЕО]. В този контекст уместно е настоящият регламент да се отнася само за действия и бездействия на публични органи“.

- 6 Член 1, параграф 1 от посочения регламент предвижда:

„Целта на настоящия регламент е да спомогне осъществяването на задълженията, произтичащи от [Орхуската конвенция], чрез определяне на правила за прилагане на разпоредбите на Конвенцията към институции и органи на Общността, и по-специално чрез:

[...]

г) предоставяне на достъп до правосъдие по екологични въпроси на нивото на Общността съгласно условията, определени в настоящия регламент“.

- 7 Член 2, параграф 1, буква ж) от същия регламент определя понятието „административен акт“ като:

„всяка мярка с индивидуален характер, съгласно закона за околната среда, предприета от институция или орган на Общността, и която е правно обвързваща и има външни последици“.

- 8 Член 10 („Искане за вътрешно преразглеждане на административни актове“) от Регламент № 1367/2006 гласи в параграф 1 следното:

„Всяка неправителствена организация, която отговаря на критериите, описани в член 11, има право да заяви искане за вътрешно преразглеждане към институциите и органите на Общността, които са приели административен акт съгласно екологичното законодателство или, в случай на твърдяно административно бездействие, е трябвало да приемат такъв акт“.

Директива 2003/4/ЕО

- 9 Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета (ОВ L 41, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 9, стр. 200) определя в член 2, точка 2, буква а) понятието „публична власт“ по следния начин: „държавна или друга публична администрация, включително публичните съвещателни органи на национално, регионално или местно ниво“, като уточнява, че „[д]ържавите членки могат да предвидят, че това определение не включва органи или институции, когато са в качеството си на съдебни или законодателни органи. [...]“.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 10 С писма от 7 и 10 април 2008 г. Stichting Natuur en Milieu, фондация по нидерландското право, установена в Утрехт (Нидерландия), чийто предмет на дейност е опазването на околната среда, и Pesticide Action Network Europe, фондация по нидерландското право, установена в Лондон (Обединеното кралство), която се бори срещу използването на химически пестициди, искат от Комисията да извърши вътрешно преразглеждане на Регламент № 149/2008 на основание член 10, параграф 1 от Регламент № 1367/2006.
- 11 Със спорните решения Комисията отхвърля тези искания като недопустими, тъй като счита, че Регламент № 149/2008 не е мярка с индивидуален характер и поради това не може да се разглежда като „административен акт“ по смисъла на член 2, параграф 1, буква ж) от Регламент № 1367/2006 и да бъде предмет на предвидената в член 10 от същия процедура по вътрешно преразглеждане.

Жалбата пред Общия съд и обжалваното решение

- 12 На 11 август 2008 г. посочените фондации подават в секретариата на Общия съд жалба, с която искат отмяна на спорните решения. Република Полша и Съветът встъпват в първоинстанционното производство в подкрепа на Комисията.
- 13 С обжалваното решение Общият съд уважава жалбата за отмяна.
- 14 След като отхвърля като недопустимо второто искане на жалбоподателите в първоинстанционното производство, а именно Общият съд да разпорежи на Комисията да се произнесе по същество по въпросните искания за вътрешно преразглеждане, Общият съд отхвърля повдигнатото от Комисията възражение за недопустимост на представеното от посочените жалбоподатели допълнително писмено становище към жалбата.
- 15 Общият съд също така приема, че не е налице изтъкнатото от жалбоподателите в първоинстанционното производство първо основание за отмяна, а именно че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е определила Регламент № 149/2008 като акт с общо приложение, който не може да се счита за административен акт по смисъла на член 2, параграф 1, буква ж) от Регламент № 1367/2006 и следователно да се иска вътрешното му преразглеждане на основание член 10, параграф 1 от същия регламент. За сметка на това Общият съд приема, че е налице второто основание, изтъкнато в жалбата до него при условията на евентуалност, а именно незаконосъобразност на последната разпоредба поради несъвместимостта ѝ с член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция.

- 16 След като в точки 51 и 52 от обжалваното решение припомня, че подобно на всяко друго международно споразумение, по което Съюзът е страна, Орхуската конвенция има предимство пред актовете от вторичното право на Съюза, Общият съд уточнява в точка 53 от същото решение, че съдилищата на Съюза могат да проверяват валидността на разпоредба от регламент от гледна точка на международен договор единствено когато естеството и системата на договора допускат това и когато, предвид съдържанието им, неговите разпоредби изглеждат безусловни и достатъчно точни.
- 17 Същевременно припомня в точка 54 от обжалваното решение, че Съдът е постановил, че трябва да упражни контрол за законосъобразност на акт на Съюза с оглед на разпоредбите на международно споразумение, които не пораждаат за правния субект право да се позовава на тях пред съдилищата, когато Съюзът е искал да изпълни определено задължение, поето в рамките на това споразумение или в случай че актът на вторичното право препраща изрично към конкретни разпоредби на същото (решения Fediol/Комисия, 70/87, EU:C:1989:254, т. 19—22 и Nakajima/Съвет, C-69/89, EU:C:1991:186, т. 31). В същата точка 54 той стига до извода, че съдилищата на Съюза трябва да упражнят контрол за законосъобразност на даден регламент с оглед на международно споразумение, ако този регламент цели привеждането в изпълнение на задължение, което е наложено на институциите на Съюза с това споразумение.
- 18 В точки 57 и 58 от обжалваното решение Общият съд приема, че в случая тези условия са изпълнени, щом като, от една страна, жалбоподателите в първоинстанционното производство, които не изтъкват директния ефект на разпоредбите на споразумението, инцидентно оспорват на основание член 241 ЕО валидността на разпоредба от Регламент № 1367/2006 с оглед на Орхуската конвенция и от друга страна, този регламент е приет, за да се изпълнят международните задължения на Съюза, предвидени в член 9, параграф 3 от тази конвенция, видно от член 1, параграф 1 и от съображение 18 от този регламент.
- 19 Общият съд отхвърля довода на Комисията, че Орхуската конвенция е неприложима, тъй като при приемането на Регламент № 149/2008 тя е действала „при упражняване на законодателни правомощия“ по смисъла на член 2, параграф 2, втора алинея от тази конвенция. Всъщност в точка 65 от обжалваното решение Общият съд приема, че Комисията е действала при упражняване на изпълнителните си правомощия.
- 20 В точка 83 от обжалваното решение Общият съд приема, че член 10, параграф 1 от Регламент № 1367/2006 е несъвместим с член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция, доколкото предвижда вътрешно преразглеждане само за „административ[ния] акт“, определен в член 2, параграф 1, буква ж) от същия регламент като „всяка мярка с индивидуален характер“.
- 21 Поради това Общият съд отменя спорните решения.

Исканията на страните и производството пред Съда

- 22 С жалбите си Съветът и Комисията искат от Съда да отмени обжалваното решение, изцяло да отхвърли подадената от жалбоподателите в първоинстанционното производство жалба до Общия съд и да осъди последните да понесат солидарно съдебните разноски.
- 23 С определение на председателя на Съда от 21 ноември 2012 г. дела C-404/12 P и C-405/12 P са съединени за целите на писмената и устната фаза на производството и на съдебното решение.
- 24 На 28 февруари 2013 г. жалбоподателите в първоинстанционното производство представят писмен отговор по жалбите пред Съда, в който искат от Съда да отхвърли същите и да осъди Комисията и Съвета да им заплатят съдебните разноски, направени в първоинстанционното и в настоящото производство по обжалване.

- 25 Жалбоподателите в първоинстанционното производство подават и насрещна жалба, с която искат от Съда да отмени обжалваното решение, както и спорните решения, и да осъди Съвета и Комисията да им заплатят съдебните разноски, направени в първоинстанционното и в настоящото производство по обжалване.
- 26 Съветът и Комисията подават писмен отговор по насрещната жалба съответно на 29 и 17 май 2013 г.

По жалбите до Съда

По насрещната жалба

Доводи на страните

- 27 Stichting Natuur en Milieu и Pesticide Action Network Europe твърдят, че обжалваното решение е опорочено, доколкото Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е признал на член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция директен ефект поне в частта, в която тази разпоредба предвижда, че „действията“, които нарушават националното законодателство в областта на околната среда, следва да подлежат на оспорване, и съответно като не е преценил дали член 10, параграф 1 от Регламент № 1367/2006 е законосъобразен от гледна точка на тази разпоредба от посочената конвенция.
- 28 Съветът и Комисията поддържат, че насрещната жалба трябва да се отхвърли като недопустима поради нейната „условност“. Освен това тя не отговаряла на изискванията на член 178 от Процедурния правилник на Съда.
- 29 При условията на евентуалност Съветът и Комисията изтъкват, че тази насрещна жалба е при всички положения неоснователна.

Съображения на Съда

- 30 Следва да се отбележи, че съгласно член 169, параграф 1 и член 178, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда жалбата до Съда, без значение дали е главна, или насрещна, може да е само за отмяна, изцяло или частично, на съдебния акт на Общия съд.
- 31 В случая Stichting Natuur en Milieu и Pesticide Action Network Europe са издействали от Общия съд отмяна на спорните решения в съответствие с исканията в жалбата им до този съд. Поради това насрещната им жалба, с която всъщност се цели само замяна на мотивите, що се отнася до анализа на възможността за позоваване на член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция, не следва да бъде уважена (вж. по аналогия, във връзка с главна жалба, решение Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, C-539/10 P и C-550/10 P, EU:C:2012:711, т. 43—45).
- 32 От гореизложеното следва, че насрещната жалба трябва да бъде отхвърлена като недопустима.

По главните жалби пред Съда

- 33 Съветът и Комисията изтъкват като първо основание за жалбите си това, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че е възможно позоваване на член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция за целите на преценката дали член 10, параграф 1 от Регламент № 1367/2006 е в съответствие с тази разпоредба.

- 34 Съветът изтъква второ основание, свеждащо се до това, че при всички положения Общият съд неправилно е тълкувал член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция, като е приел за несъвместим с него Регламент № 1367/2006.
- 35 Комисията също изтъква второ основание, твърдейки, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е счел, че Регламент № 149/2008 не е приет при упражняване на законодателни правомощия по смисъла на член 2, параграф 2, втора алинея от Орхуската конвенция.

По първото основание на жалбите до Съда

Доводи на страните

- 36 Съветът поддържа, че двата случая, в които Съдът е признал възможността частноправен субект да се позовава на разпоредбите на международно споразумение, което не отговаря на изискванията за безусловност и точност, които трябва да са изпълнени, за да е възможно позоваване на това споразумение за целите на преценката на валидността на разпоредбите на акт на Съюза, са изключения и при всички положения се различават от разглежданите.
- 37 По-конкретно, от една страна, възприетият в решение Fediol/Комисия (EU:C:1989:254) подход бил оправдан предвид конкретните обстоятелства по това дело, в рамките на което разглежданият регламент предоставя на заинтересованите стопански субекти правото да се позовават на правилата на Общото споразумение за митата и търговията (наричано по-нататък „ГАТТ“). Освен това този подход не следвало да се прилага извън специфичното приложно поле на това споразумение.
- 38 От друга страна, що се отнася до решение Nakajima/Съвет (EU:C:1991:186), Съветът счита, че то се отнася само до случая — различен от настоящия — в който Съюзът е искал да изпълни определено задължение, поето в рамките на ГАТТ.
- 39 Комисията излага по същество сходни доводи.
- 40 Във връзка с решение Fediol/Комисия (EU:C:1989:254) тя добавя, че то се отнася до случая, в който акт на Съюза препраща изрично към конкретни разпоредби на ГАТТ.
- 41 Що се отнася до решение Nakajima/Съвет (EU:C:1991:186), тя счита, че то не може да се тълкува в смисъл, че позволява да се проверява всеки правен акт на Съюза от гледна точка на международното споразумение, което този акт евентуално прилага. За да е възможна подобна проверка, правният акт на Съюза следвало да изпълнява пряко и изцяло международното споразумение и да е приет с оглед на достатъчно ясно и точно определено в това споразумение задължение, което в случая не е така.
- 42 Stichting Natuur en Milieu и Pesticide Action Network Europe твърдят, че решение Lesoochranárske zoskupenie (C-240/09, EU:C:2011:125) не се занимава с въпроса за директния ефект на член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция, що се отнася до подлежащите на обжалване актове, и че следва да се държи сметка за факта, че с тази конвенция се предоставят права на частноправните субекти.
- 43 Те смятат, че естеството и целта на Орхуската конвенция не са пречка да се извърши поисканата от сдруженията за опазване на околната среда проверка за валидност и че в случая условията, посочени в решение Fediol/Комисия (EU:C:1989:254), са изпълнени, след като Регламент

№ 1367/2006 съдържа редица препратки към тази конвенция, и в частност към член 9, параграф 3 от нея. Те считат, че Съдът не е ограничил обхвата на това решение до въпросите, свързани с ГАТТ.

Съображения на Съда

- 44 Съгласно член 300, параграф 7 ЕО (понастоящем член 216, параграф 2 ДФЕС) сключените от Съюза международни споразумения обвързват неговите институции и следователно се ползват с предимство пред актовете, които тези институции издават (вж. в този смисъл решение Intertanko и др., C-308/06, EU:C:2008:312, т. 42 и цитираната съдебна практика).
- 45 Същевременно действието в правния ред на Съюза на разпоредбите на споразумение, сключено от него с трети държави, не може да се определя, като се пренебрегва международният произход на въпросните разпоредби. В съответствие с принципите на международното право институциите на Съюза, които са компетентни да водят преговори и да сключат подобно споразумение, са свободни да се споразумеят със съответните трети държави за действието, което разпоредбите на това споразумение трябва да произведат във вътрешния правов ред на договарящите страни. Ако този въпрос не е изрично уреден в споразумението, той се решава от компетентните съдилища, и по-конкретно от Съда в рамките на компетентността му по силата на Договора за функционирането на Европейския съюз, както всеки друг тълкувателен въпрос във връзка с приложението на въпросното споразумение в Съюза, като тези съдилища по-специално се основават на духа, системата или текста на това споразумение (вж. решение FIAMM и др./Съвет и Комисия, C-120/06 P и C-121/06 P, EU:C:2008:476, т. 108 и цитираната съдебна практика).
- 46 Съгласно постоянната практика на Съда разпоредбите на международно споразумение, по което Съюзът е страна, могат да се изтъкват в подкрепа на жалба за отмяна на акт на вторичното право на Съюза или в подкрепа на възражение за незаконосъобразност на такъв акт само ако, от една страна, естеството и системата на въпросното споразумение допускат това и от друга страна, тези разпоредби са предвид съдържанието си безусловни и достатъчно точни (вж. решения Intertanko и др., EU:C:2008:312, т. 45, FIAMM и др./Съвет и Комисия, EU:C:2008:476, т. 110 и 120 и Air Transport Association of America и др., EU:C:2011:864, т. 54).
- 47 Що се отнася до член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция, същият не съдържа никакво безусловно и достатъчно точно задължение, което е от естество да уреди непосредствено правното положение на частноправните субекти, и поради това не отговаря на посочените условия. Всъщност, след като само „представителите на обществеността, които отговарят на критериите, ако има такива, посочени в националното право“, са титуляри на правата, предвидени в посочения член 9, параграф 3, изпълнението и действието на тази разпоредба зависи от издаването на последващ акт (вж. решение Lesoochranárske zoskupenie, C-240/09, EU:C:2011:125, т. 45).
- 48 Действително Съдът също така приема, че в случая, в който Съюзът е искал да изпълни определено задължение, поето в рамките на споразуменията, сключени в рамките на Световната търговска организация (наричани по-нататък „споразуменията на СТО“), или когато съответният правен акт на Съюза изрично препраща към конкретни разпоредби от тези споразумения, Съдът трябва да провери дали въпросният акт и приетите в негово изпълнение актове са законосъобразни от гледна точка на правилата на тези споразумения (вж. решения Fediol/Комисия, EU:C:1989:254, т. 19—23, Nakajima/Съвет, EU:C:1991:186, т. 29—32, Германия/Съвет, C-280/93, EU:C:1994:367, т. 111 и Италия/Съвет, C-352/96, EU:C:1998:531, т. 19).
- 49 Тези две изключения обаче са били оправдани само предвид особеностите на споразуменията, дали основание за тях.

- 50 Всъщност, що се отнася, на първо място, до решение Fediol/Комисия (EU:C:1989:254), следва да се отбележи, че член 2, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2641/84 на Съвета от 17 септември 1984 година за укрепване на общата търговска политика, по-специално по отношение на защитата срещу незаконните търговски практики (ОВ L 252, стр. 1), разглеждан в делото, по което е постановено това решение, препраща изрично към правилата на международното право, основани главно на ГАТТ, и предоставя на заинтересованите лица правото да се позовават на разпоредбите на последното във връзка с жалба, подадена съгласно същия регламент (решение Fediol/Комисия, EU:C:1989:254, т. 19), докато в случая член 10, параграф 1 от Регламент № 1367/2006 не препраща пряко към конкретни разпоредби на Орхуската конвенция, нито предоставя права на частноправните субекти. Следователно, доколкото липсва такова изрично препращане към разпоредби от международно споразумение, посоченото решение не може да се счита за релевантно в случая.
- 51 Що се отнася, на второ място, до решение Nakajima/Съвет (EU:C:1991:186), следва да се отбележи, че разглежданите в него правни актове на Съюза са били свързани с антидъмпинговата система, която е много плътна като замисъл и приложение, в смисъл че предвижда мерки по отношение на предприятията, обвинени, че извършват дъмпинг. По-конкретно, разглежданият по това дело основен регламент е бил приет в съответствие със съществуващите международни задължения на Общността, и в частност тези, които произтичат от Споразумението за прилагането на член VI от Общото споразумение за митата и търговията, одобрено от името на Общността с Решение 80/271/ЕИО на Съвета от 10 декември 1979 година относно сключването на многостранните споразумения в резултат на търговските преговори в периода 1973—1979 г. (ОВ L 71, 1980 г., стр. 1) (вж. решение Nakajima/Съвет, EU:C:1991:186, т. 30). В случая обаче не може да се говори за изпълнение с член 10, параграф 1 от Регламент № 1367/2006 на определени задължения по смисъла на посоченото решение, доколкото, видно от член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция, договарящите страни разполагат с широко право на преценка, когато уреждат правилата за провеждане на съответните „административни или съдебни процедури“.
- 52 В това отношение следва да се отбележи, че не е възможно да се счита, че с приемането на посочения регламент, който се отнася единствено до институциите на Съюза и впрочем само до един от способите, с които разполагат правните субекти, за да осигурят спазването на правото на Съюза в областта на околната среда, същият е искал да изпълни — по смисъла на припомнената в точка 48 от настоящото решение съдебна практика — задълженията, които произтичат от член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция по отношение на националните административни или съдебни производства, които при сегашното състояние на правото на Съюза се уреждат главно от правото на държавите членки (вж. в този смисъл решение Lesoochranárske zoskupenie, EU:C:2011:125, т. 41 и 47).
- 53 От всичко изложено по-горе следва, че като е приел, че за целите на преценката за законосъобразност на член 10, параграф 1 от Регламент № 1367/2006 е възможно позоваване на член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция, Общият съд е допуснал в решението си грешка при прилагане на правото.
- 54 Поради това обжалваното решение следва да се отмени, без да е нужно да се разглеждат останалите основания, които Съветът и Комисията изтъкват в подкрепа на жалбите си.

По жалбата пред Общия съд

- 55 Съгласно член 61 от Статута на Съда на Европейския съюз, ако жалбата е основателна, Съдът отменя решението на Общия съд и може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение.

- 56 Съдът счита, че фазата на производството му позволява да постанови окончателно решение по искането за отмяна на спорните решения.
- 57 С първото основание в жалбата си до Общия съд Stichting Natuur en Milieu и Pesticide Action Network Europe твърдят, че Комисията неправилно е приела за недопустими исканията им за вътрешно преразглеждане на Регламент № 146/2008, по съображение че става въпрос за мярка с общ характер.
- 58 По същите съображения като изложените от Общия съд това твърдение трябва да се отхвърли като неоснователно.
- 59 Stichting Natuur en Milieu и Pesticide Action Network Europe поддържат още — с изтъкнатото в жалбата си до Общия съд второ основание — че член 10, параграф 1 от Регламент № 1367/2006 е невалиден, доколкото ограничава понятието „действия“ по смисъла на член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция до индивидуалните административни актове.
- 60 Видно от точка 47 от настоящото решение, член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция няма необходимата степен на яснота и точност, за да е възможно надлежно позоваване на тази разпоредба пред съда на Съюза за целите на преценката дали член 10, параграф 1 от Регламент № 1367/2006 е законосъобразен.
- 61 Ето защо и твърдението по второто основание в жалбата до Общия съд следва да се отхвърли като неоснователно.
- 62 Доколкото са неоснователни твърденията и по двете основания, изложени от Stichting Natuur en Milieu и Pesticide Action Network Europe в жалбата им до Общия съд, същата трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

- 63 Съгласно член 138, параграфи 1 и 2 от Процедурния правилник на Съда, приложим по силата на член 184, параграф 1 от същия към производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Когато има няколко загубили делото страни, Съдът взема решение по разпределянето на съдебните разноски.
- 64 След като Stichting Natuur en Milieu и Pesticide Action Network Europe са загубили делото и Съветът и Комисията са поискали те да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски, Stichting Natuur en Milieu и Pesticide Action Network Europe следва да бъдат осъдени да заплатят солидарно съдебните разноски, направени от Съвета и Комисията в първоинстанционното и в настоящото производство по обжалване.
- 65 Член 140, параграф 1 от посочения процедурен правилник, приложим по силата на член 184, параграф 1 от същия към производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд, предвижда, че държавите членки, встъпили по делото, понесат направените от тях съдебни разноски. Следователно трябва да се постанови Чешката република да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

1) Отхвърля насрещната жалба.

- 2) **Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз по дело Stichting Natuur en Milieu и Pesticide Action Network Europe/Комисия (T-338/08, EU:T:2012:300).**
- 3) **Отхвърля жалбата за отмяна, подадена от Stichting Natuur en Milieu и Pesticide Action Network Europe до Общия съд на Европейския съюз.**
- 4) **Осъжда Stichting Natuur en Milieu и Pesticide Action Network Europe да заплатят солидарно съдебните разноски, направени от Съвета на Европейския съюз и Европейската комисия в първоинстанционното и в настоящото производство по обжалване.**
- 5) **Чешката република понася направените от нея съдебни разноски.**

Подписи